

अवतंसक (a praec. s. क) i. q. praec. UR. 82. 4.

अवतार *m.* (a r. तृ s. अ) descensus. Dicitur praecipue de deorum e coelo in terram descensu, ad quampiam hominis aut animalis formam assumendam.

अवदात (r. दै purificare s. त) 1) albus, clarus. 2) flavus. SA. 5. 8.

अवद्य (fortasse a praep. अव s. द्य pro त्य, quod cum indeclinabilibus solum conjungitur; aut ex अव priv. et द्य dicendus) 1) humilis, depressus, demissus. 2) *transl.* ignobilis, vilis, abjectus (v. अनवद्य).

अवधान *n.* (r. धा ponere s. अन) attentio, animus attentus. UR. 1. 2. infr.

अवधि *m.* (r. धा ponere s. इ) finis, terminus, modus. UR. 89. 3. infr.

अवधीरू 10. P. (sine dubio ex praep. अव et धीरू quod cum धी mens cognatum videtur, cf. अवमनू despiciere a r. मनू) despiciere, spernere. HIT. 42. 11.

अवधीरणा *f.* (a praec. s. अन in fem.) contemptio. SAK. 51. 4. 7.

अवध्य (KARM. ex अव priv. et दध्य a r. दध् q. v. s. य) qui occidi nequit. BR. 2. 29.

अवध्यता *f.* (a praec. s. ता). *Abstractum praecedentis.*

अवनत v. नमू.

अवनि *f.* terra. BH. 11. 26.

अवनी *f.* id. GHAT. 1.

अवन्ती *f.* (part. praes. fem. r. अव) nomen montis. N. 9. 21. (cf. lat. *aventinum*).

अवपात *m.* (r. पत् s. अ) actio decidendi, devolandi. HIT. 14. 19.

अवबोध *m.* (r. बुध् praef. अव s. अ) vigilatio. BR. 6. 17.

अवम (ab अव s. म) humilis, *trop.* vilis, abjectus. DR. 5. 11.

अवमन्तू (r. मन् cogitare s. तू) contemtor. HIT. 101. 1. infr.

अवमानिन् (r. मन् cogitare s. इन्) despiciens, contemners.

अवयव *m.* (r. यु ligare s. अ) membrum. HIT. 96. 4.

अवर (a praep. अव s. र) 1) inferus, inferior. 2) posticus,

posterus, posterior, postremus, ultimus. (gr. *ὀπίσθιος* - v. Pott I. 123. - *ὀπίσθιος*, *ὀπίσθιος*, *ὀπίσθιος* terminus; fortasse *ὀπίσθιος* anus per assimilationem ex *ὀπίσθιος*; lat. fortasse *Eurus*, sicut scr. अवाच् meridionalis ab अव descendit, cf. etiam gr. *ὀπίσθιος* ventus secundus; de lat. *ora* v. अवार्).

अवरत्न *m.* (ex praec. et रत्न natus) frater natu minor. AM.

अवरति *f.* (r. रम् se delectare praef. अव s. ति) cessatio, intermissio. AM.

अवरोध *m.* (r. रुध् impedire, includere s. अ) 1) impedimentum, perturbatio. SAK. 41. 7. UR. 88. 6. infr. 2) gynaeceum, v. sq.

अवरोधन *n.* (r. रुध् impedire, includere, s. अन) gynaeceum. AM.

अवलग्न *m. n.* (r. लज् pudore affici s. न) medium corpus, «the waist». AM.

अवलम्बन *n.* (r. लम्ब् labi s. अन) actio adhaerendi, suspendendi, innitendi. HIT. 41. 16.

अवलम्बिन् (r. लम्ब् labi s. इन्) pendens, dependens, suspensus. SA. 5. 104. HIT. 9. 5.

अवलिप्त v. लिप्.

अवलप *m.* (r. लिप् oblinere, polluere s. अ) arrogantia, insolentia, superbia. UR. 3. 8. DEV. 10. 2.

अवलोक *m.* (r. लोक् videre s. अ) visus, conspectus, aspectus. UR. 37. 14.

अवश (voluntatem, arbitrium non habens, KARM. ex अव priv. et वश voluntas, arbitrium) 1) invitus. BH. 3. 5. 2) non subactus. HIT. 12. 8.

अवशेष *m.* (r. शिष् relinquere s. अ) reliquum, reliquiae. SAK. 30. 14.

अवश्यक (ex अव priv. et वश्यक arbitrio subjectus) arbitrio non subjectus, necessarius.

अवश्यकता *f.* (a praec. s. ता) necessitas. HIT. 116. 10.

अवश्यकर्णीय (KARM. ex अवश्यम् abjecto म् et कर्णीय faciendus, a rad. कृ s. अनीय) quod necessario faciendum. BR. 3. 16.

अवश्यभाविन् *Adj.* (ex अवश्यम् abjecto म् et भाविन् quod existit, fit) quod necessario fit, accidit. BR. 2. 2.